

telse, jeg havde i det Moment, idet jeg havde den Tanke, at jeg kunde lade Erindelen blive ude; jeg erindrede ikke, at Skibe, som kom fra Søen, dermed kunde vildledes. Saa snart jeg derfor saae et Ord derom i de offentlige Blade, rettede jeg det strax, og jeg haaber, at den ærede Rigsdagsmand ikke vil bebreide mig, at jeg har bragt dem, der læse Aviserne, paa det Rene i saa Henseende. Den ærede Rigsdagsmand har endelig lagt stor Vægt paa, at Kobbergrundens Fyrsskibs Udlæggelse skulde have været bekendtgjort for Er. i Mai: Maaned, og paa samme Tid taler han om, at Folk ikke altid læse Bekendtgjørelserne. Jeg maa da spørge, om det ikke er rimeligt, at Folk, der dog have læst en Bekendtgjørelse i Mai, saa lang Tid efter have glemt den og ikke tænke mere derpaa. Naar man bekendtgjør Noget saa lang Tid forud, som der behøves for at reise herfra til Amerika og tilbage igjen, saa er det tidsnok. Det er bekendtgjort 6 Uger iforveien, den 12te August, at Fyrsskibet paa Kobbergrunden skulde blive tændt; i 6 Uger kunne Efterretninger gaae endog til Brasilien, saa det behøvede virkelig ikke at bekendtgjøres tidligere; og dernæst staaer der jo udtrykkelig i denne Bekendtgjørelse, at, naar Fyret er tændt, vil det blive bekendtgjort. Jeg har, mine Herrer, mange Gange seilet paa saadanne Efterretninger; men jeg har altid holdt for Vane at læse over paa mit Kort, naar jeg gik til søs, og noteret i Randen af Kortet, at der eller der muligviis var et Fyr, og saa har jeg brugt mit Die og mit Lod. Den, der ikke gjør det, kan seile paa saa mange Fyr, han vil, saa kommer han dog paa Grund; og, skulde det være med Fyrene, som med Lygtepælene langs ad Gaderne, vilde jeg være den Første til at raade til at slukke dem alle.

A. Sage: Den sidste Deel af den ærede Ministers Foredrag var efter min Mening den bedste; thi han indrømmede heri Feilen. Havde han gjort det Samme i den første Deel, saa havde jeg ikke havt et eneste Ord mere at sige; men jeg maa nu gjøre det ærede

Thing opmærksom paa det høist Svage i den ærede Ministers Forsvar for den Maade, hvorpaa han har foranstaltet Bekendtgjørelsen. Han siger: „jeg kunde ikke bekendtgjøre det i Forveien; thi set, at Fyrsskibet var paa seilet og ikke havde været tilstede paa den rette Dag, hvad saa?“ Men hvad forhindrede da den ærede Minister i at lade Skibet lægge ud saa betids, at han kunde have fuldkommen sikker Efterretning om, at nu var det kommet paa sit Bestemmelsessted? Var der end brugt otte Dage dertil, vilde Ingen heraf have taget det mindste Anstod. Det Argument maa jeg altsaa bede den ærede Minister staae en Streg over; thi det gjælder aldeles ikke. Naar Ministeren dernæst siger, at det i Spanien, Frankrig og andre Steder er Skif og Brug, at man først efter, at Fyrsskibet er tændt, bekendtgjør det, da er det dog virkelig en Forsvarsgrund, som næsten ikke er værd at nævne og knap er værd at besvare. Jeg beder Enhver lægge Mærke til, hvad jeg har sagt. Fyrsskibet paa Kobbergrunden er af den allerhøieste Vigtighed for de Skibe, som komme fra Østersøen og gaae nordest, og, fordi Skipperne eller Styrmandene ikke gjøre deres Bestik rigtigt eller ikke bruge deres Lod tilstrækkeligt, skal derfor den ærede Minister ved en tilsyneladende Beskedning foraarsage en Ublebning? Han kan overlade Skipperne, om de ville læse Aviserne eller ikke, og lade dem tage Følgerne deraf; men fra hans Side maa de ikke vildledes, men det bliver de, naar han ikke, idet de passere Sundet, gjør, hvad han dog saa let kan gjøre, nemlig i Helsingør at lade dem vide, at der er et Fyrsskib tændt. Den ærede Minister har vel sagt, at Bekendtgjørelsen i 1500 Exemplarer er afleveret til Finantsministeriet; men han har ikke modtaget, at denne Bekendtgjørelse først den 12te October er kommen Klareringshusene i Helsingør tilhænde, efterat Fyret var tændt allerede mellem den 24de og 25de September. Det er heller ikke rigtigt, hvad den ærede Minister siger, at man ikke behøver at give enhver Skipper en saadan oplysende Seddel.